



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

navrhovatele: **L. R.**
bytem X
zastoupený JUDr. Ivanou Zahradníkovou, advokátkou
sídlem K Lukám 1071/19a, 142 00 Praha

proti

odpůrkyni: **obec Jeneč**
sídlem Lidická 82, 252 61 Jeneč
zastoupená Mgr. Petrou Dvořákovou, advokátkou
sídlem Edvarda Beneše 873, 252 62 Horoměřice

za účasti: **ARBOREAL Praha, a.s.**
sídlem Harmonická 1384/13, 158 00 Praha 5
zastoupená Mgr. Janem Balarinem, Ph.D.
sídlem Eliášova 922/21, 160 00 Praha 6

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2023/OOP, územního plánu Jenče,
vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 6. 4. 2023, č. 2/2023,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

- I. Opatření obecné povahy č. 1/2023/OOP, územní plán Jenče, vydané usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 6. 4. 2023, č. 2/2023, se dnem právní moci tohoto rozsudku ruší v textové i grafické části v rozsahu, v jakém vymezuje zastavěné území obce ve vztahu k pozemkům parc. č. XA, XB a XC v katastrálním území X, a dále v rozsahu, v jakém byla zastavitelná plocha XD v rámci stanovení pořadí změn v území zařazena do 2. etapy.
- II. Ve zbývajícím rozsahu se návrh zamítá.
- III. Odpůrkyně je povinna zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 21 456 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jeho zástupkyně JUDr. Ivany Zahradníkové, advokátky.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shrnutí návrhu

1. Navrhovatel podal dne 31. 10. 2023 k Městskému soudu v Praze návrh na zrušení části v záhlaví označeného územního plánu podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). Městský soud usnesením ze dne 7. 11. 2023 věc postoupil Krajskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.
2. Navrhovatel uvádí, že je vlastníkem pozemků parc. č. XA, XB a XC v k. ú. X (v témže k. ú. se nacházejí i všechny další pozemky uvedené v tomto rozsudku). Části těchto pozemků vymezuje napadený územní plán jako plochu XD. V této ploše se nachází pravomocně povolená stavba administrativní budovy (kanceláře). Dále se v ploše nachází příjezdová komunikace, malá vodní nádrž, vrtaná studna a byly zde provedeny terénní úpravy. Pro tyto stavby byl vydán kolaudační souhlas. Administrativní budova tvoří celek s dalšími hospodářskými budovami, jichž je navrhovatel vlastníkem (čerpací stanice na pozemku st. XG, železárství na pozemku st. XE, dále pozemky st. XF, XHG a XCH). Tyto pozemky jsou součástí zastavěného území, přičemž celý areál je oplocen.
3. Dle předchozího územního plánu byla hlavním účelem plochy XD nerušící komerce. Dle původního návrhu napadeného územního plánu mělo být funkční využití plochy XD bydlení, přičemž výstavba staveb pro bydlení byla zařazena do 2. etapy výstavby (výstavba nejdříve v roce 2040). Důvodem etapizace byla nutnost vybudování dostatečné kapacity ČOV.
4. K návrhu však uplatnilo negativní stanovisko Ministerstvo dopravy (dále „Ministerstvo“), které poukázalo na územní rozhodnutí Městského úřadu Hostivice ze dne 23. 7. 2006, č. j. SÚ-3105/03-GA, jímž bylo vymezeno ochranné hlukové pásmo Letiště Praha-Ruzyně. Dle Ministerstva se navržená plocha pro bydlení XD nachází v zóně A platného ochranného hlukového pásma, a bylo by tak nutné zajistit dodržení hlukových limitů ve stavebách určených pro bydlení. Kvůli pronikání hluku střešními plochami by však bylo podle Ministerstva v podstatě nemožné využít tuto plochu pro bydlení. Podle Ministerstva by

územní plán neměl umožnit realizaci bydlení v místech, kde není možné zajistit dodržení hygienických limitů. Vymezení plochy XD pro bydlení by dle Ministerstva mohlo ztížit či znemožnit realizaci paralelní letištní dráhy a vyhlášení jejího ochranného pásma.

5. Odpůrkyně tyto výhrady akceptovala a reagovala změnou navrženého využití plochy XD z plochy bydlení na plochu OM (občanské vybavení – komerční zařízení malá a střední). Podle navrhovatele však zřejmě chybou zůstala v návrhu zachována etapizace odpovídající ploše pro bydlení. K výstavbě v ploše XD by tak došlo nejdříve v roce 2040. Odpůrkyně nereflektovala skutečnost, že důvod pro zařazení plochy do 2. etapy (vybudování kapacity ČOV) se týkal bydlení, nikoliv komerčních zařízení, jejichž výstavba byla možná již dle předchozího územního plánu. To, že došlo na základě připomínky Ministerstva ke změně funkčního využití plochy, podle navrhovatele nesouvisí s etapizací výstavby. Zařazení plochy do 2. etapy tak nesleduje legitimní cíl a není proporcionální.
6. Navrhovatel podal proti návrhu územního plánu námítky. Rozhodnutí o námítkách bylo podle něj nedostatečně odůvodněno a vydáno v rozporu s právními předpisy. Navrhovatel jednak nesouhlasil s etapizací výstavby, jednak namítal, že jeho pozemky v ploše XD měly být zařazeny do zastavěného území.
7. Odpůrkyně v rozhodnutí o námítkách tvrdila, že vymezení plochy XD jako zastavěného území se způsobem využití stabilizované plochy občanského vybavení by odporovalo § 58 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Odpůrkyně byla toho názoru, že pozemky tvořící plochu XD nelze považovat za zastavěné stavební pozemky, tudíž je nelze vymezit jako zastavěné území. Podle navrhovatele však jde o zastavěné území ve smyslu § 58 stavebního zákona, protože jde o souvislý celek, který tvoří pozemky parc. č. XA, XB a XC se stavebními parcelami st. XG, XE a XF. Odpůrkyně tento faktický stav nereflektovala.
8. Závěrem navrhovatel podotýká, že podal podnět k provedení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí o námítkách. Odpůrkyně však až po uplynutí lhůty dle § 94 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, pouze nesprávně konstatovala, že není k přezkumu příslušná a nezdůvodnila, proč nezahájila přezkumné řízení.
9. Podle návrhu rozsudku měl soud napadený územní plán zrušit „v části týkající se zařazení zastavitelné plochy XD do druhé etapy“, případně „v části textového i grafického vymezení plochy XD“.

Vyjádření odpůrkyně

10. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu ze dne 21. 11. 2023 namítla, že zásah do vlastnického práva navrhovatele nelze spatřovat v tom, že dle předchozí úpravy umožňovala plocha XD nerušící komerci a v napadeném územním plánu je vymezena jako plocha občanského vybavení se zařazením do 2. etapy. Navrhovatel sám neuvedl, jakým způsobem plánuje pozemky využít.
11. Navrhovatel tvrdí, že na pozemcích parc. č. XA, XB a XC se nachází stavby, které zde byly řádně umístěny, povoleny a případně zkolaudovány. Kolaudační souhlas k administrativní budově nedoložil. Napadený územní plán navrhovateli nebrání v tom, aby své pozemky využíval stejně jako doposud. Může nadále postupovat dle vydaných územních rozhodnutí

a stavebních povolení, pokud nepozbyla platnosti. Navrhovatel patrně nepochopil, že regulace obsažená v napadeném územním plánu dopadá na budoucí, nikoli stávající využití jeho pozemků.

12. Ponechání plochy XD v 2. etapě není chybou, ale důsledkem dohodovacího jednání mezi odpůrkyní a Ministerstvem. Důvodem změny využití plochy XD byla skutečnost, že se nachází přímo pod osou vzletu a přistání plánované paralelní dráhy Letiště Václava Havla. Zařazení do 2. etapy tak má své odůvodnění v plánovaném leteckém koridoru paralelní dráhy letiště. I oprávněný investor Letiště Praha, a. s. (dále „Letiště Praha“), uvedl v připomínkách ze dne 10. 2. 2020, že navrhované plochy pro bydlení budou ovlivněny provozem na plánované paralelní dráze. Zároveň odpůrkyně poukázala na § 55 odst. 4 stavebního zákona s tím, že v následujících letech bude vyhodnoceno uplatňování územního plánu, z čehož může vzejít jeho změna.
13. Hlavním motivem etapizace je postup výstavby nejprve v nejbližší návaznosti na obec a taktéž posunutí výstavby staveb do okamžiku, kdy bude zajištěna dostatečná infrastruktura. Etapizace má zajistit rozvoj obce směrem od centra a zajistit její kompaktnost. I objekty občanské vybavenosti musí být napojeny na vodovod, kanalizaci a veřejné komunikace s dostatečnou kapacitou.
14. Rozhodnutí o námitkách má odpůrkyně za dostatečně odůvodněné. Ostatně sám navrhovatel blíže nespecifikuje, v čem spatřuje nedostatečnost vypořádání svých námitek. Stejně tak blíže neuvádí, v čem spatřuje nezákonnost rozhodnutí o námitkách. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba vnímat jako celek spolu s odůvodněním napadeného územního plánu, ve kterém jsou taktéž uvedeny důvody pro etapizaci, jak byly zrekapitulovány výše.
15. Odpůrkyně navrhla, aby soud návrh zamítl a přiznal jí náklady řízení.

Replika navrhovatele

16. Navrhovatel v replice ze dne 15. 12. 2023 namítl, že odpůrkyně nevycházela z aktuálního stavu území a opomenula zahrnout do zastavěného území dle § 58 odst. 2 stavebního zákona plochu XD. Odpůrkyně nevzala v potaz definici zastavěného stavebního pozemku dle § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona.
17. Dále v reakci na vyjádření odpůrkyně navrhovatel popsal komerční výstavbu, kterou v ploše plánoval a o které odpůrkyni informoval již v roce 2021.
18. Odpůrkyně odůvodnila zamítnutí jeho námitek stanovisky Ministerstva ze dne 13. 2. 2020 a ze dne 9. 2. 2022 a připomínkou Letiště Praha ze dne 12. 2. 2020. Tato stanoviska směřovala vůči původnímu návrhu, podle kterého měla být plocha XD plochou pro bydlení, a to z důvodu nemožnosti splnění hlukových limitů. Vůbec se nevyjadřovala k výstavbě komerčních zařízení.
19. V textové části územního plánu je etapizace odůvodněna potřebou regulace nárůstu obyvatel a s tím související nutností zajištění likvidace odpadních vod. Toto odůvodnění lze však vztáhnout pouze na původní návrh, v němž byla plocha XD navržena jako plocha k bydlení.

Počet obyvatel se komerční výstavbou nenavýší a podmínky pro kapacitu ČOV jsou u výstavby pro občanské vybavení jiné než u obytné zóny.

20. Odůvodnění napadeného územního plánu podle navrhovatele nedostojí nárokům plynoucím z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“).

Duplika odpůrkyně

21. Odpůrkyně v duplice ze dne 12. 1. 2024 zdůraznila, že pozemky parc. č. XA a XB jsou v katastru nemovitostí evidovány jako *orná půda* a pozemek parc. č. XC jako *ostatní plocha*. Nejde tudíž o stavební parcely ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona.
22. Nalézají-li se na pozemcích pouze stavby, které nejsou budovami, nemůže jít o pozemky ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, neboť netvoří „*souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami*“. Navrhovatel zmiňuje, že se na pozemcích parc. č. XA, XB a XC nachází příjezdová komunikace, malá vodní nádrž, vrtaná studna a byly zde provedeny terénní úpravy. Nejedná se o obytné a hospodářské budovy ve smyslu § 2 stavebního zákona. K administrativní budově kanceláře odpůrkyně podotýká, že navrhovatel předložil pouze pravomocné stavební povolení s termínem dokončení do 30. 11. 2014; nepředložil žádné rozhodnutí o povolení užívání budovy. Rozhodnutí o odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu bylo vydáno až dne 3. 2. 2023 a odvod byl uhrazen až 23. 3. 2023, tedy několik dní před vydáním napadeného územního plánu. Samotná skutečnost, že navrhovatel oplotil pole, nemůže vést k závěru o tom, že jde o zastavěné území. Samo oplocení je pouze pomocným kritériem. Pozemky parc. č. XA, XB a XC proto nelze považovat za zastavěné.

Jednání před soudem

23. Při jednání konaném dne 15. 2. 2024 oba účastníci prostřednictvím svých zástupkyň odkázali na svá písemná podání.
24. Soud se při jednání dotázal zástupkyně navrhovatele na pozemek parc. č. XI, jehož vlastníkem (stejně jako všech dalších pozemků zařazených do plochy XD) je navrhovatel, nicméně ve vztahu k němu nebylo v námitkách ani samotném návrhu tvrzeno, že měl být také zařazen do zastavěného území. Zástupkyně navrhovatele uvedla, že jde o omyl, že navrhují, aby byla zrušena etapizace i vymezení zastavěného území ve vztahu k celé ploše XD, tedy včetně pozemku parc. č. XI. Doplnila, že navrhovatel nechce zrušit začlenění plochy XD mezi plochy OM.
25. Zástupkyně odpůrkyně navrhla zamítnutí celého návrhu. Hlavním motivem etapizace je plánování výstavby od centra obce směrem ven. Smyslem etapizace je též napojení na čistírnu odpadních vod, která má být intenzifikována.
26. Soud doplnil dokazování přípisem Obecního úřadu Jeneč ze dne 17. 10. 2023, kterým bylo reagováno na podnět navrhovatele ze dne 5. 9. 2023 k provedení přezkumného řízení. Další dokazování nad rámec obsahu správního spisu soud neprováděl. Zástupkyně účastníků při jednání nepožadovaly provedení dalších důkazů.

Posouzení návrhu soudem

27. Soud ve věci postupoval podle s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2023 (viz čl. LXIII bod 1. zákona č. 284/2021 Sb.).
28. Soud ověřil, že návrh byl podán včas (§ 101b odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 101a odst. 1 s. ř. s.) a je po obsahové stránce projednatelný. V takovém případě již nelze v dalším řízení po jeho podání návrh rozšiřovat o další návrhové body (§ 101b odst. 2 s. ř. s.).
29. Při posuzování návrhu je soud vázán jeho rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Při jejich hodnocení soud vychází ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného územního plánu (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).
30. Navrhovatel je vlastníkem pozemků, které jsou bezesporu regulovány napadeným územním plánem, přičemž myslitelně tvrdí, že předmětná regulace představuje nepřiměřený zásah do jeho vlastnického práva k těmto pozemkům, protože omezuje jejich využití dle jeho představ. Soud tak neměl pochyb o jeho aktivní procesní legitimaci k podání návrhu.

Nezařazení pozemků navrhovatele do zastavěného území

31. Podle § 58 stavebního zákona

(1) Na území obce se vymezuje jedno případně více zastavěných území. Hranici jednoho zastavěného území tvoří čára vedená po hranici parcel, ve výjimečných případech ji tvoří spojnice lomových bodů stávajících hranic nebo bodů na těchto hranicích.

(2) Do zastavěného území se zahrnují pozemky v intravilánu, s výjimkou vinic, chmelnic, pozemků zemědělské půdy určených pro zajišťování speciální zemědělské výroby (zahradnictví) nebo pozemků přiléhajících k hranici intravilánu navracených do orné půdy nebo do lesních pozemků, a dále pozemky vně intravilánu, a to

- a) zastavěné stavební pozemky,
- b) stavební proluky,
- c) pozemní komunikace nebo jejich části, ze kterých jsou vjezdy na ostatní pozemky zastavěného území,
- d) ostatní veřejná prostranství,
- e) další pozemky, které jsou obklopeny ostatními pozemky zastavěného území, s výjimkou pozemků vinic, chmelnic a zahradnictví.

(3) Zastavěné území se vymezuje v územním plánu a aktualizuje se jeho změnou.

32. Podle § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona se zastavěným stavebním pozemkem rozumí pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako stavební parcela a další pozemkové parcely zpravidla pod společným oplocením, tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami.
33. Z judikatury NSS vyplývá, že pro posouzení toho, zda je určitý pozemek zastavěným stavebním pozemkem ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, není podstatný faktický stav tohoto pozemku ani způsob jeho využití. Není tedy relevantní, zda je skutečně zastavěn, či nikoliv. Stav tohoto pozemku je třeba hodnotit pouze z hlediska kritérií stanovených v § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. V případě, že pozemek není v katastru

nemovitostí zapsán jako stavební parcela, je nutné posoudit, jestli tvoří souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami. To je nejdůležitějším kritériem. Pomocným kritériem pro takové určení je existence společného oplocení. Oplocení však samo o sobě nemůže odůvodnit zahrnutí pozemku do zastavěného území obce (viz rozsudky NSS ze dne 22. 3. 2023, č. j. 2 As 197/2021-40, odst. 13 a 15, a ze dne 27. 7. 2022, č. j. 7 As 6/2020-36, odst. 20–21, a další tam odkazována rozhodnutí).

34. Soud z obsahu spisu k územnímu plánu zjistil, že navrhovatel ve svých námitkách ze dne 21. 7. 2022 vyslovil nesouhlas se zařazením plochy XD do 2. etapy výstavby a navrhl zařadit své pozemky do zastavěného území (plochy stabilizované). V námitkách uvedl, že se to týká pozemků parc. č. XA, XB a XC. Pozemek parc. č. XI v námitkách zmíněn není. Svoje námitky zdůvodnil v zásadě stejně jako ve shora zrekapitulovaném návrhu tedy, že předmětné pozemky jsou již nyní zastavěným územím podle § 2 odst. 1 písm. c) a § 58 odst. 2 stavebního zákona a že zařazení plochy XD do 2. etapy výstavby postrádá (po změně využití plochy XD z bydlení na občanské vybavení) opodstatnění. V odůvodnění námitky mj. uvedl, že plocha XD je již v současnosti dopravně připojena a jsou k ní přivedeny všechny sítě v patřičné kapacitě, a to dokonce ze dvou stran, a že plocha tvoří celek s dalšími hospodářskými budovami (st. XG, st. XE, st. XF, XJ a XCH), jejichž je navrhovatel vlastníkem, a že celý areál je oplocen.
35. Odpůrkyně námitkám navrhovatele nevyhověla. Své rozhodnutí zdůvodnila tím, že na základě vyhodnocení výsledků veřejného projednání návrhu nelze změnit návrhem stanovené pořadí změn v území (etapizaci), které bylo do návrhu zapracováno po společném jednání konaném 14. 1. 2020 po dohodě s dotčeným orgánem při řešení nesouhlasného stanoviska Ministerstva ze dne 13. 2. 2020 a připomínek Letiště Praha ze dne 10. 2. 2020. Po vyhodnocení výsledků společného jednání byla zastavitelná plocha XD rozšířena o navrhovanou plochu specifickou (lesopark) a využití plochy XD bylo v návrhu z června 2022 upraveno na plochu OM (občanské využití – komerční zařízení malá a střední), a to s ohledem na plánovaný letecký koridor paralelní dráhy letiště, a zastavitelné plochy XK a XD byly zařazeny do 2. etapy pořadí změn v území, tj. zástavba po roce 2040, kdy se předpokládá, že všechny vnější vztahy a limity s dopady na plochy XK a XD budou územně vyřešeny. Změně etapizace nelze vyhovět před vydáním územního plánu, ale může být a zřejmě bude prověřena v rámci zpracování zprávy o uplatňování územního plánu. Vymezit zastavitelnou plochu XD jako zastavěné území nelze z důvodu rozporu s § 58 stavebního zákona, který navrhovatel vykládá chybně, jelikož považuje pozemky parc. č. XA, XB a XC za zastavěné stavební pozemky. Podle údajů z katastru nemovitostí není žádný z těchto pozemků evidován v katastru jako stavební parcela a pozemky netvoří souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami, tudíž je nelze považovat za zastavěné stavební pozemky.
36. Mezi stranami není sporu, že předmětné pozemky parc. č. XA, XB a XC byly v rozhodné době v katastru nemovitostí evidovány jako pozemkové parcely, přičemž u pozemků parc. č. XA a XB je v katastru uveden druh pozemku *orná půda* a u pozemku parc. č. XC *ostatní plocha* se způsobem využití *ostatní komunikace*. V takovém případě bylo úkolem odpůrkyně posoudit, zda jde o „*pozemkové parcely zpravidla pod společným oplocením, tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami*“ ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Právě takto totiž navrhovatel argumentoval ve svých námitkách, kdy mj. odkázal na budovy, s nimiž měly tyto pozemky předmětný celek tvořit, a poukázal též na to, že všechny tyto

pozemky jsou společně oploceny.

37. Odpůrkyně se však v rozhodnutí o námitkách navzdory konkrétně uplatněné argumentaci navrhovatele těmito pro věc relevantními okolnostmi nezabývala a bez jakéhokoli odůvodnění pouze konstatovala, že označené pozemky souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami netvoří. Rozhodnutí o námitkách je v tak v tomto ohledu skutečně nedostatečně odůvodněné, jak namítl navrhovatel.
38. Soud podotýká, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách musí vyhovovat požadavkům na přezkoumatelnost správního aktu uvedeným v § 68 odst. 3 správního řádu; to znamená, že z něho musí být seznatelné, z jakého důvodu jsou uplatněné námitky považovány za liché, mylné či vyvrácené, nebo proč jsou považovány přdestírané skutečnosti za nerozhodné, nesprávné či vyvrácené (viz např. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 9 Aos 2/2013-118, odst. 69, a ze dne 24. 4. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011-559, a tam odkazovaná judikatura).
39. V nyní posuzované věci však lze z rozhodnutí o námitkách odpůrkyně zjistit pouze to, že odpůrkyně nesouhlasila s argumentací navrhovatele, že předmětné pozemky tvoří jeden (oplocený) celek s hospodářskými budovami. Z rozhodnutí však již nelze zjistit proč. Závěr, že nejde o jeden celek, je v rozhodnutí bez dalšího konstatován, aniž by byl jakkoliv odůvodněn a aniž by bylo konkrétně reagováno na uplatněnou argumentaci navrhovatele. Jak přitom potvrzuje výše citovaná judikatura NSS, ze strany navrhovatele šlo o argumentaci zcela relevantní pro posouzení toho, zda jde o zastavěné stavební pozemky ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, které se podle § 58 odst. 2 písm. a) stavebního zákona zahrnují do zastavěného území (pokud již nejsou zahrnuty z toho důvodu, že jde o pozemky v intravilánu).
40. Soud pro úplnost podotýká, že zjištěný nedostatek rozhodnutí o námitkách navrhovatele nelze zhojit případným dodatečným uvedením chybějícího odůvodnění ve vyjádření k návrhu či v kasační stížnosti (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31, odst. 10). Nicméně k argumentaci obou účastníků v tomto soudním řízení lze nad rámec odůvodnění upozornit, že podle NSS není relevantní, zda na posuzovaném pozemku stojí nějaká stavba či nikoliv (viz již citovaný rozsudek NSS č. j. 7 As 6/2020-36, odst. 20, a dále rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2011, č. j. 4 Ao 4/2011-59). Součástí zastavěného území mohou být pozemky zastavitelné (stavební proluky, zastavěné stavební pozemky) i nezastavitelné (např. veřejná zeleň a parky sloužící obecnému užívání) a jeho součástí mohou být i plochy přestavby (viz rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 4 As 220/2016-198, odst. 54).
41. Z tohoto důvodu soud zrušil napadený územní plán podle § 76 odst. 1 písm. a) a § 101b odst. 4 s. ř. s. v rozsahu, v jakém vymezil zastavěné území ve vztahu k pozemkům parc. č. XA, XB a XC (k formulaci tohoto výroku srov. rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, odst. 15–16).
42. Soud návrh zamítl v rozsahu, v jakém navrhovatel soud žádal též o zrušení vymezení zastavěného území ve vztahu k pozemku parc. č. XI.
43. Tento pozemek nebyl zmíněn ani v námitkách, ani v návrhu. Až při jednání k dotazu soudu zástupkyně navrhovatele výslovně uvedla, že žádají zrušení vymezení zastavěného území též ve vztahu k tomuto pozemku. Soud tento postup nepovažoval za nepřípustné rozšíření

návrhu o dosud nenapadenou část územního plánu (srov. § 101b odst. 2 větu druhou s. ř. s.), neboť již písemný návrh rozsudečného výroku zahrnoval celou plochu XD (viz str. 9 návrhu na zahájení řízení), tedy fakticky též pozemek parc. č. XI (byť bez jeho explicitního zmínění).

44. Nicméně jak již soud uvedl, na rozdíl od pozemků parc. č. XA, XB a XC navrhovatel tento pozemek nijak nezmnínil ve svých námitkách. Nedal tak odpůrkyni prostor, aby se vyjádřila k jeho nezařazení do zastavěného území. V rozsudku ze dne 30. 6. 2011, č. j. 4 Ao 4/2011-59, NSS uvedl, že „*bylo povinností odpůrce vyhodnotit každý jednotlivý pozemek vyjmenovaný v námitce navrhovatelky z toho hlediska, zda splňuje podmínky stanovené v citovaném ustanovení, tedy zda se jedná o zastavěný stavební pozemek, který musí být zahrnut do zastavěného území*“. A *contrario* v nyní posuzované věci odpůrkyně tuto povinnost ve vztahu k pozemku parc. č. XI logicky neměla (na rozdíl od tří výše uvedených pozemků), protože navrhovatel zřetelně nepoukazoval na to, že i tento pozemek měl být podle něj zařazen do zastavěného území. Odpůrkyni tak nelze ve vztahu k pozemku parc. č. XI důvodně vytýkat nedostatečné odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Tuto pasivitu pak nelze dohánět ani v soudním řízení (kdy nicméně opět nic konkrétního ve vztahu k pozemku parc. č. XI nezaznělo).
45. Soud zvažoval, zda navzdory výše uvedenému není na místě vymezení zastavěného území zrušit i ve vztahu k pozemku parc. č. XI s ohledem na to, že jde o velmi malý pozemek zcela obklopený pozemkem parc. č. XB a vzhledem k tomuto situování nedává příliš smysl jeho odlišné vymezení. Pro takový postup však neshledal zákonný podklad. Ostatně z citovaného rozsudku č. j. 4 Ao 4/2011-59 vyplývá, že zákonné podmínky pro zařazení do zastavěného území se posuzují vždy jednotlivě ve vztahu ke každému (namítanému) pozemku. Tento pozemek by mohl být zahrnut do rozsahu zrušení lada tehdy, pokud by se jednalo o nevyhnutelný důsledek zrušení regulace ve vztahu k jiným pozemkům. V nyní posuzované věci však nelze říci, že by zrušení vymezení zastavěného území ve vztahu k pozemku parc. č. XI bylo nutným následkem zrušujícího výroku ve vztahu k pozemkům parc. č. XA, XB a XC.

Ponechání plochy XD v druhé etapě výstavby

46. Rozhodnutí o námitkách ve stávající podobě neobstojí ani ve vztahu k etapizaci výstavby na ploše XD.
47. Původní návrh územního plánu z prosince 2019 skutečně předpokládal zařazení plochy XD mezi plochy pro bydlení. Současně plochu zařazoval do 2. etapy, u níž mohla být výstavba realizovaná nejdříve v roce 2040, a to za stanovení dalších podmínek, včetně požadavku na vydání regulačního plánu. To není mezi účastníky sporné.
48. Jak soud zrekapituloval při jednání a jak je přehledně popsáno například ve *Vyhodnocení společného jednání o návrhu územního plánu*, s tímto návrhem nesouhlasilo Letiště Praha jakožto oprávněný investor a Ministerstvo jakožto dotčený orgán. Letiště Praha ve svých připomínkách ze dne 10. 2. 2020 nesouhlasilo se zařazením některých ploch, včetně XD, mezi plochy určené k bydlení, protože jsou/budou zasaženy hlukem z leteckého provozu. Ministerstvo ve svém stanovisku ze dne 13. 2. 2020 taktéž nesouhlasilo se zařazením některých ploch, včetně XD, mezi plochy pro bydlení, a to s ohledem na plánovanou

paralelní dráhu Letiště Václava Havla. Dne 23. 9. 2020 se konalo jednání pořizovatele s Ministerstvem v rámci dohodovacího řízení, při němž Ministerstvo setrvalo na svém nesouhlasu s využitím plochy XD pro bydlení. Ministerstvo upozornilo na to, že tato plocha se nachází přímo pod osou vzletu a přistání plánované a v Politice územního rozvoje stabilizované paralelní dráhy Letiště Václava Havla. Od prahu plánované dráhy je vzdálena cca 2200 metrů. Záměr dráhy nelze Ministerstvem přemístit či jinak upravit tak, aby plocha XD nebyla zasažena. Jde o zdraví a bezpečnost obyvatel. Oblast ve vzdálenosti do 5 km od prahu dráhy je nejkritičtější z hlediska leteckých nehod, kdy může hrozit pád letadla do obydlené oblasti. Dopisem ze dne 14. 1. 2022 pořizovatel sdělil Ministerstvu, že mu bude vyhověno tak, že:

1. využití ploch XK, XD, XL a XK 4 bude změněno z plochy bydlení na plochu OM,
2. tyto plochy budou zařazeny do 2. etapy (výstavba nejdříve v roce 2040), a
3. u ploch OM bude vyloučeno bydlení.

S tím vyslovilo Ministerstvo v dopise ze dne 9. 2. 2022 souhlas.

49. K tomu je ve *Výhodnocení společného jednání o návrhu územního plánu* pořizovatelem poznamenáno, že připomínka Ministerstva ze dne 13. 2. 2020 byla po dohodě s ním akceptována. U zastavitelných ploch XK, XD, XL a XK tak bude změněno využití z plochy bydlení (B) na plochu občanského využití - komerční využití malá a střední (OM) a bude u nich vypuštěn požadavek na vydání regulačního plánu. V rámci etapizace budou tyto plochy zařazeny do 2. etapy, tj. k výstavbě nejdříve v roce 2040.
50. Tomu pak skutečně odpovídala podoba návrhu napadeného územního plánu z června 2022. V něm, stejně jako později v samotném napadeném územním plánu, již byla plocha XD zařazena mezi plochy OM. Její zařazení do 2. etapy s výstavbou nejdříve v roce 2040 bylo zachováno. Podmínka vydání regulačního plánu byla z návrhu vyňata.
51. Z textové části napadeného územního plánu soud zjistil, že část zastavitelných a dalších ploch byla zařazena do 1. etapy. Plocha XD a další čtyři zastavitelné plochy byly zařazeny do 2. etapy. Společně pro obě etapy bylo stanoveno, že před zahájením nové výstavby musí být zajištěno napojení na dostatečně kapacitní dopravní a technickou infrastrukturu. Bez vyhovujících přístupových komunikací a bez zajištění napojení na inženýrské sítě včetně prokázání likvidace odpadních vod na dostatečně kapacitní ČOV je nová zástavba nepřípustná.
52. Výstavba v plochách zařazených do 2. etapy byla dále podmíněna následovně
 - a) po využití, resp. zastavění minimálně 80 % výměry ploch stejného způsobu využití, zahrnutých do 1. etapy za současného splnění podmínek „společného ustanovení pro 1. a 2. etapu“,
 - b) realizovaná intenzifikace obecní ČOV,
 - c) nejdříve v roce 2040.
53. Jak již soud uvedl výše, navrhovatel ve svých námitkách ze dne 21. 7. 2022 nesouhlasil mj. právě s ponecháním plochy XD v 2. etapě. V odůvodnění námitek uvedl, že zařazení plochy XD do 2. etapy výstavby postrádá (po změně využití plochy XD z bydlení na občanské vybavení) opodstatnění. Důvodem pro zařazení plochy XD do 2. etapy podle něj byla

potřeba vybudovat dostatečně kapacitní ČOV (zde odkazuje na str. 91 vyhodnocení vlivů návrhu územního plánu na udržitelný rozvoj území). Stanovisko Ministerstva se nijak netýkalo etapizace výstavby komerčních zařízení. Tato výstavba je možná již dle dosavadního územního plánu. Navrhovatel také podotkl, že plocha XD je již v současnosti dopravně připojena a jsou k ní přivedeny všechny sítě v potřebné kapacitě, a to dokonce ze dvou stran. Navíc odpůrkyně se smluvně zavázala k zařazení pozemku XB do územního plánu již v roce 2001.

54. Odpůrkyně námitkám nevyhověla. Své rozhodnutí ve vztahu etapizaci zdůvodnila tím, že na základě vyhodnocení výsledků veřejného projednání návrhu nelze změnit návrhem stanovené pořadí změn v území (etapizaci), které bylo do návrhu zapracováno po dohodě s Ministerstvem při řešení jeho nesouhlasného stanoviska ze dne 13. 2. 2020 a připomínek Letiště Praha ze dne 10. 2. 2020. Po vyhodnocení výsledků společného jednání byla zastavitelná plocha XD rozšířena o navrhovanou plochu specifickou (lesopark) a využití plochy XD bylo v návrhu z června 2022 upraveno na plochu OM (občanské využití – komerční zařízení malá a střední), a to s ohledem na plánovaný letecký koridor paralelní dráhy letiště, a zastavitelné plochy XK a XD byly zařazeny do 2. etapy pořadí změn v území, tj. zástavba po roce 2040, kdy se předpokládá, že všechny vnější vztahy a limity s dopady na plochy XK a XD budou územně vyřešeny. Změně etapizace nelze vyhovět před vydáním územního plánu, ale může být a zřejmě bude prověřena v rámci zpracování zprávy o uplatňování územního plánu.
55. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách odkazuje na negativní stanoviska Ministerstva a Letiště Praha z roku 2020 s tím, že pořadí změn v území (etapizaci) již nelze změnit. Jak však přílehlavě argumentuje navrhovatel, obě tato stanoviska se vymezovala vůči zařazení plochy XD mezi plochy pro bydlení, nijak se netýkala samotného časového rozvržení výstavby. Obě tato stanoviska poukazovala na problematičnost vymezení plochy XD pro bydlení jako takové z důvodu plánované paralelní dráhy letiště, a to s ohledem na hlukové limity a bezpečnost obyvatel. Letiště Praha ani Ministerstvo nijak nebrojilo proti jiným způsobům využití této plochy než pro bydlení a nevyplývá z nich, že by výstavba v ploše XD dle pravidel pro využití stanovených pro plochy OM nebyla možná již dříve a že by zde byly legitimní důvody pro odklad výstavby v podobě zařazení plochy XD do 2. etapy.
56. Odpůrkyně sice správně uvádí, že vlastník pozemků nacházejících se v řešeném území nemá veřejné subjektivní právo na to, aby územní plán stanovil pro takovýto pozemek podmínky využití, které vlastník požaduje (viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2018, č. j. 4 As 281/2018-41, odst. 15). Odpůrkyně však musí k uplatněným námitkám řádně a přesvědčivě vysvětlit, proč bylo nutné podmínky pro využití plochy XD stanovit přísněji, než bylo potřeba dle navrhovatele. Nelze opomíjet, že napadený územní plán představuje zásah do ústavně chráněného vlastnického práva, a proto musí vždy jít o omezení, které je nezbytně nutné, vedoucí k zamýšlenému legitimnímu cíli, a které je činěno nejšetrnějším možným způsobem (viz např. rozsudek NSS ze dne 15. 3. 2021, č. j. 1 As 337/2018-48, č. 4191/2021 Sb. NSS).
57. Z rozhodnutí o námitkách však žádný takový pádný důvod pro zařazení plochy XD do 2. etapy nevyplývá. Navrhovateli tak nebylo přesvědčivě vysvětleno, proč bylo nutné například umožnit výstavbu dle pravidel pro OM nejdříve v roce 2040. Uvedené vysvětlení bylo tím spíše na místě v situaci, kdy navrhovatel poukazoval na to, že výstavbu pro

komerční využití umožňoval již předchozí územní plán a že plocha XD je napojena na veškeré potřebné sítě v patřičné kapacitě, a to dokonce z východní i západní strany. Na to nebylo ze strany odpůrkyně v rozhodnutí o námitkách konkrétněji reagováno. Odpůrkyně se zmožila pouze na obecné konstatování o tom, že v roce 2040 se předpokládá, že budou územně vyřešeny všechny vnější vztahy a limity s dopady na plochu XD, aniž by však bylo zřejmé, co tím má konkrétně na mysli (co konkrétně brání v umožnění dřívější výstavby v ploše XD dle parametrů OM).

58. Za této situace se soud nemůže ani blíže vyjádřit k otázce přiměřenosti stanovené regulace, neboť z rozhodnutí o námitkách není patrný ani konkrétní legitimní cíl, který byl posunutím výstavby až do roku 2040 ve vztahu k ploše XD sledován.
59. Je pravdou, že v dohodovacím řízení mezi odpůrkyní a Ministerstvem bylo ujednáno, že plocha XD bude zařazena do 2. etapy s výstavbou nejdříve v roce 2040. Stalo se tak však na návrh pořizovatele (viz jeho dopis ze dne 14. 1. 2022), nikoliv k odůvodněnému stanovisku Ministerstva.
60. Soud tak uzavírá, že rozhodnutí o námitkách je nedostatečně a nepřesvědčivě odůvodněné též ve vztahu k námitkám proti zařazení plochy XD do 2. etapy výstavby. Z rozhodnutí o námitkách totiž nelze vyčíst, z jakého konkrétního (legitimního) důvodu odpůrkyně nesouhlasila s dřívější výstavbou v ploše XD a proč byla argumentace navrhovatele v námitkách ze dne 21. 7. 2022 mylná.
61. Pokud jde o argumentaci odpůrkyně v tomto soudním řízení, že hlavní motivem etapizace bylo zajištění postupu výstavby směrem od středu obce, soud již výše uvedl, že zjištěný nedostatek rozhodnutí o námitkách navrhovatele nelze zhojit případným dodatečným uvedením chybějícího odůvodnění ve vyjádření k návrhu či v kasační stížnosti. Je pravdou, že v odůvodnění územního plánu je skutečně obecně zmíněno, že výstavba by měla nejprve bezprostředně navazovat na obec (str. 11), resp. její zastavěné území (str. 16), nicméně nic takového nebylo ani okrajově zmíněno v rozhodnutí o konkrétních námitkách navrhovatele. Z některých pasáží odůvodnění územního plánu se navíc zdá, že etapizace měla skutečně zejména bránit prudkému nárůstu obyvatel, a smysl tedy dávala primárně ve vztahu k regulaci ploch určených pro bydlení, jak argumentuje navrhovatel. Např. na str. 11 se v textové části odůvodnění píše: *„Zastavitelné plochy pro bydlení rozděluje ÚP do dvou etap. Plochy první etapy zvyšují kapacitu obce na necelých 1700 obyvatel, což odpovídá stávajícímu růstu do roku 2040. Obě etapy poskytují kapacity pro necelých 1900 obyvatel, což odpovídá nejrychlejšímu růstu z let 2000 – 2011 do roku 2040. ÚP tak poskytuje kapacity pro nejrychlejší možný růst obce. V případě růstu rychlejšího je možné využití ploch druhé etapy, avšak až po vyčerpání 80% etapy předchozí. Jinak je předpokládáno využití ploch druhé etapy v období po r. 2040“* (zdůraznění doplněno soudem).
62. Obdobně zástupkyně odpůrkyně při jednání uvedla, že smyslem etapizace byla též potřeba intenzifikace čistírny odpadních vod. Opět tedy přdestřela (jiný) důvod, který v rozhodnutí o námitkách navrhovateli sdělen nebyl. Navíc navrhovatel v námitkách výslovně poukazoval na to, že k pozemkům v ploše XD jsou přivedeny všechny potřebné sítě v dostatečné kapacitě, což nebylo v rozhodnutí o námitkách nijak vyvráceno. Nadto opět z některých pasáží odůvodnění textové části územního plánu vyplývá, že kapacitu ČOV bylo potřeba zohlednit zejména ve vztahu k rozvoji obytných ploch (str. 17–18).

63. I pokud tedy soud přihlíží k odůvodnění napadeného územního plánu jakožto celku, nelze konstatovat, že by se navrhovateli dostalo dostatečného a přesvědčivého odůvodnění zamítnutí konkrétních námitek uplatněných ve vztahu k jeho pozemkům alespoň v textové části odůvodnění územního plánu, když už ne přímo v rozhodnutí o námitkách (srov. např. rozsudek NSS ze dne 20. 9. 2023, č. j. 2 As 67/2022-42). Naopak obecné důvody pro etapizaci uvedené v textové části odůvodnění územního plánu se zcela míjí s důvody, pro které byly zamítnuty jeho námitky, což rozhodně nepřidává legitimitě postupu odpůrkyně na přesvědčivosti. Odpůrkyně by si tak měla nejprve sama vyjasnit, jaký legitimní cíl či cíle zařazením plochy XD do 2. etapy po změně jejího funkčního využití vlastně sledovala a ve vztahu k tomuto cíli posoudit, zda je omezení navrhovatelova vlastnického právo přiměřené.
64. Soud proto zrušil napadený územní plán podle § 76 odst. 1 písm. a) a § 101b odst. 4 s. ř. s. též v rozsahu, v jakém byla zastavitelná plocha XD v rámci stanovení pořadí změn v území zařazena do 2. etapy (zde navrhovatel brojil proti zařazení celé plochy XD do 2. etapy, nikoli tedy proti zařazení jednotlivých pozemků, ostatně některé pozemky byly do plochy XD zařazeny jen částečně). Tím soud neříká, že odpůrkyně by v žádném případě nemohla či nemůže mít legitimní, zákonné a přiměřené důvody pro takový postup, nicméně z rozhodnutí o námitkách ani z odůvodnění územního plánu jakožto celku nejsou v kontextu uplatněných námitek patrné.

Námítka neprovedení prezumného řízení

65. Navrhovatel konečně namítl, že odpůrkyně rozhodla o jeho podnětu k provedení prezumného řízení ve vztahu k rozhodnutí o námitkách po uplynutí zákonné lhůty a nezdůvodnila, proč prezumné řízení nezahájila. Podle navrhovatele přitom byla odpůrkyně příslušná ke zrušení rozhodnutí o jeho námitkách.
66. Z přípisu Obecního úřadu Jeneč ze dne 17. 10. 2023 soud zjistil, že na podnět navrhovatele k provedení prezumného řízení ve vztahu k rozhodnutí o jeho námitkách ze dne 5. 9. 2023 starosta odpůrkyně odpověděl, že podle § 192 odst. 2 stavebního zákona je k přezkoumání opatření obecné povahy v dané věci příslušný Krajský úřad Středočeského kraje.
67. I pokud by byla tato argumentace navrhovatele přiléhavá, nejde o výhradu vůči v tomto řízení napadenému územnímu plánu, ale vůči pozdějšímu postupu obce. I pokud by tedy tyto výhrady byly důvodné, nemohly by soud vést ke zrušení napadeného územního plánu, při jehož hodnocení soud vychází ze skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání (§ 101b odst. 3 s. ř. s.), tj. ke dni 6. 4. 2023.
68. Pro úplnost soud podotýká, že rozhodnutí o námitkách je součástí napadeného územního plánu (viz např. rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2011, č. j. 9 Ao 3/2011-39). Soud tak v tomto řízení mohl posoudit a také posoudil výhrady navrhovatele vůči předmětnému rozhodnutí o jeho námitkách. Navrhovateli tedy nebyl upřen soudní přezkum jeho argumentace ve vztahu k rozhodnutí odpůrkyně o jeho námitkách.

Závěr a náklady řízení

69. Soud shledal z výše uvedených důvodů argumentaci navrhovatele důvodnou. Proto

napadený územní plán zrušil v rozsahu uvedeném ve výroku I. Zamítavý výrok II. se týká pouze rozsahu, v jakém navrhovatel soud žádal též zrušení vymezení zastavěného území ve vztahu k (malému) pozemku parc. č. XI. Vzhledem k tomu lze míru procesního neúspěchu navrhovatele považovat za zcela nepatrnou.

70. Navrhovatel měl proto v řízení prakticky plný úspěch [srov. § 142 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále „o. s. ř.“)], náleží mu tak náhrada důvodně vynaložených nákladů (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 5 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením navrhovatele advokátkou.
71. Výše odměny advokátky za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Navrhovateli tak náleží náhrada odměny za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení), za dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (sepis návrhu a repliky) a za jeden úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu (účast na jednání před soudem kratším než dvě hodiny), vše po 3 100 Kč za úkon. Vedle odměny přísluší navrhovateli též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z těchto čtyř úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, tj. 1 200 Kč. Jelikož je zástupkyně navrhovatele společníkem advokátní kanceláře, která je plátcem DPH, je součástí nákladů též náhrada této daně [§ 57 odst. 2 s. ř. s. a § 137 odst. 3 písm. b) o. s. ř.] ve výši 21 % z částky 13 600 Kč, tedy 2 856 Kč. Účelně vynaložené náklady navrhovatele v tomto řízení tak činí celkem 21 456 Kč. Soud uložil odpůrkyni povinnost zaplatit tuto částku ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně navrhovatele (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).
72. Osobě zúčastněné na řízení soud nepřiznal náhradu nákladů řízení, neboť jí nebyla v řízení uložena žádná povinnost a ostatně vyjma přihlášení se do tohoto řízení neučinila žádný úkon (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu